

Publicerad 2024-01-20 10:52 av Tommy Vähä-Rainio

Bortbyting

Jag längtar efter något som jag inte vet vad det är.

Hjärnan väntar på att det skall hända något.

Vad jag väntar på vet jag inte.

Kanske en oidentifierad pansarkryssare som glider upp i Göta Älv och räddar mig?

Räddar mig ifrån rastlösheten.

Och jag iakttar samtidigt slitaget.

Slitaget på människor som livet utför så noggrant och kalkylerade.

Så att vi faller ihop exakt när vi fyller 65 år.

När vi inget är värda för samhället längre.

Det är då vi blir skottmat vid fronten.

Det är då en vacker terapeut från socialtjänsten
oannonserat dyker upp och meddelar att allt var förgäves.

Att alla pakter vi slutit saknar legitimitet.

Och vi gråter när imaginära skeppsvarv hugger upp våra
förhoppningar.

Det är då jag önskar att jag hade en korrekt
byrådirektör i min byrå som kunde förklara allt.

Varför alla vackra kärlekar alltid en gång tar slut.

Och varför Gud aldrig bjuder ut mig på Afterwork.

Jag menar, vi har ju en del att samtala om.

Jag kunde fråga byrådirektören varför
trollden aldrig hämtar hem mig,
nu när det har avslöjats att jag är en bortbyting.

I stället knackar en vacker haubits på dörren
och försöker kalibrera mig mot livet.

Och husläkaren vägrar att ge de svaga en remiss till ett nytt liv,
när han väl har chansen att leka Gud.
För det ingår inte i högkostnadsskyddet att rädda liv.

Och vissa gamla chefer har fortfarande inte tillfrisknat från sin härskarteknik
för att någon glömde att avmaska dom redan i tidig ålder.

Dom leker fortfarande blinda i sina sandlådor.

För att leva korrekt enligt andra människor
är ju som att vända en supertanker i Göta Älv.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tommy Vähä-Rainio med Poeter.se id #221772 innehar upphovsrätten